

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce **P. H.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina**, se sídlem v Jihlavě, Žižkova 57, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2012, čj. KUJl 14487/2012, t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru dopravy (dále také jen „správní orgán“), ze dne 29. 11. 2011, čj. DOP/4606/2011/MZ-15, kterým byly zamítnuty žalobcovy námitky proti provedenému záznamu o počtu řidičem dosažených bodů v bodovém hodnocení a provedený záznam bodů byl potvrzen. Současně žalovaný citované rozhodnutí potvrdil.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný stručně popsal jednotlivé přestupky, jichž se žalobce dopustil v období od 8. 10. 2008 do 28. 9. 2011 a za něž mu byly zaznamenány body. Dne 4. 10. 2011 mu bylo dopisem čj. DOP/4066/2011/MZ oznámeno, že ke dni 28. 9. 2011 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Proti provedení zápisu bodů vnesl žalobce námitky, které správní orgán prvního stupně zamítl jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam

všech dvanácti bodů v bodovém hodnocení ke dni 28. 9. 2011. Žalovaný konstatoval, že při zaznamenávání bodů v registru řidičů je vázán ustanovením § 123b zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), přičemž samotný zápis bodů provede správní orgán dle přílohy č. 1 silničního zákona, která nepřipouští žádné správní uvážení. Proto mu nepřísluší v rámci rozhodování o námitkách přezkoumávat pravomocná rozhodnutí zaslaná mu k zapsání bodů za spáchané dopravní přestupky od kontrolních orgánů. Námitky ke zjištění je nutno řešit v rámci jednotlivých přestupkových, resp. sankčních řízení s příslušným správním orgánem.

V reakci na odvolací námitku žalovaný uvedl, že udělená bloková pokuta ze dne 12. 5. 2011 je pravomocná a body za tento přestupek byly žalobci zaznamenány správně a že nelze provést jejich následný odečet. Pravomocnost tohoto přestupku potvrdil i příslušný orgán Policie ČR, kterému byl správním orgánem postoupen podnět na přezkum tohoto přestupku. Žalovaný se ztotožnil s orgánem prvního stupně v tom, že v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení pod čj. KRPJ-31920/PŘ-2011-161606 a pokutových blocích k přestupku žalobce ze dne 12. 5. 2011 č. P 3116921 a č. P 3116922 není rozpor. Oba podklady jsou vystaveny na jméno žalobce a mají všechny předepsané náležitosti. V obou je uvedeno, že se žalobce dopustil přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), čímž porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Žalovaný dále uvedl, že orgán prvního stupně vyžádal příslušné pokutové bloky k přestupku žalobce ze dne 12. 5. 2011, z nichž lze zjistit, zda žalobce svým podpisem stvrdil souhlas s blokovým řízením i s uloženou pokutou, tj. zda blokové řízení proběhlo a zda existují veškeré podklady k záznamu bodů, který žalobce v řízení o námitkách napadal. Žalovaný má zato, že popis přestupkového jednání je na obou předmětných blocích k přestupku jednoznačně specifikován uvedením § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu a uvedením, že pokuta je uložena za přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o přestupcích. Námitku žalobce, že na pokutovém bloku je uvedeno pouze „řidič za jízdy telefonoval“ či „telefon“, proto žalovaný označil za účelovou.

Žalovaný závěrem zopakoval, že pokutové bloky obsahují všechny předepsané náležitosti včetně uvedení přestupku, za který byla žalobci uložena pokuta a včetně doby, místa a popisu přestupkového jednání. K námitce žalobce, že které vyplývá požadavek na slovní popis celého přestupkového jednání, žalovaný uvedl, že již jen s ohledem na technické parametry a velikost pokutového bloku nelze uvést celé přestupkové jednání, avšak dle jeho názoru k jednoznačné specifikaci přestupkového jednání plně dostačuje uvedení příslušného paragrafového znění. Každý přestupce je přitom při projednávání pokuty v blokovém řízení poučen o spáchaném přestupku a pokud má jakékoliv pochybnosti nemusí se blokovému řízení podrobovat a může využít svého práva na zahájení tzv. „běžného“ správního řízení. Nyní se již proti uložení pokuty v blokovém řízení nelze dle ustanovení § 84 odst. 2 zákona o přestupcích odvolat. I Krajské ředitelství policie kraje Vysočina ve sdělení čj. KFPJ-53385-6/ČJ-2011-1600DP-MULL zaslaném žalobci potvrdilo, že

nebyly zjištěny důvody pro zahájení přezkumného řízení a že bloková pokuta je i nadále pravomocná.

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí a jeho zrušení, jakož i zrušení rozhodnutí jemu předcházejícího rozhodnutí orgánu prvního stupně.

Předně namítl, že již v řízení před orgánem prvního stupně namítal, že se údaje v oznámení o uložení blokové pokuty, které bylo podkladem pro záznam 3 bodů za přešůpek ze dne 12. 5. 2011, rozcházejí s konkrétními pokutovými bloky, které byly k této pokutě vydány. Přesto, že popis skutku je na obou podkladech zcela odlišný, správní orgán prvního stupně konstatoval, že mezi nimi žádný rozpor není. Žalovaný pak konstatoval, že je pro něho podstatné pouze paragrafové znění zákona zaznamenané na pokutovém bloku. Dle žalobce tak proto zůstala nevypořádaná jeho námitka (a rozhodnutí proto označil za nepřezkoumatelná), proč je popis skutku na obou podkladech odlišný a proč se správní orgány přiklonily k zápisu bodů dle oznámení o uložení blokové pokuty.

Dále žalobce namítl, že výklad žalovaného, že se zápis bodů provede pouze na základě paragrafovaného znění skutkové podstaty přešůpku nebo konkrétního ustanovení, nemá oporu v právních předpisech a jedná se o nepřípustný výklad či dotváření práva v neprospěch účastníka řízení. V ustanovení §123b odst. 1 zákona o silničním provozu je totiž uvedeno, že body do bodového hodnocení řidiče se provádějí na základě pravomocně uložené sankce za přešůpek, který byl spáchán jednáním zařazeným do bodového hodnocení. Příloha k uvedenému zákonu tak obsahuje přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za toto jednání. Na podporu svého názoru žalobce uvedl několik příkladů, v nichž pro zápis bodů záleží na popisu skutku, protože stejně kvalifikované jednání může i nemusí být předmětem zápisu bodů do bodového hodnocení. Z nich dovodil, že zásadní úvaha žalovaného, že „pokud je v kolonce uveden paragraf zákona, který měl přešůpce porušit, je to dostatečné specifikování přešůpkového jednání“, je mylná a nepřijatelná.

Žalobce konstatoval, že na předmětných pokutových blocích je jako popis skutku uvedeno „telefonování za jízdy“, popř. „telefon“, což je jednání, které není zařazeno mezi vybraná jednání, jejichž porušení je předmětem bodového hodnocení. Přesto mu byly zaznamenány 3 body. Správní orgán prvního stupně při zápisu bodů vycházel nejprve z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, kde policie nepravdivě uvedla, že mu blokovou pokutu uložila za to, že jako řidič motorového vozidla za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové zařízení nebo záznamové zařízení, což je jednání, které uvádí § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu a zároveň jednání, které je zařazené přílohou tohoto zákona mezi bodované porušení povinnosti řidiče. V řízení o námitkách však

vyšlo najevo, že na příslušných pokutových blocích je popis zcela odlišný. Žalobce uvedl, že sám o ukládané pokutě pochybnosti neměl, za jízdy skutečně telefonoval, jak je uvedeno na pokutovém bloku, proto jej i podepsal. Měl telefon položený na palubní desce a prostřednictvím hlasitého odposlechu realizoval telefonní hovor. Proto souhlasil s uložením blokové pokuty i její výší. Výklad právních ustanovení na bloku policista neprováděl a žalobce sám tato právní ustanovení také neznal. Dle žalobce je však pro správní orgány podstatné, jaké jednání je na pokutovém bloku uvedeno. On sám svým podpisem odsouhlasil pouze jednání spočívající v telefonování za jízdy, oznámení o uložení pokuty je pak dokument, který si již o své vůli vytvořila policie a uvedla-li zde jiné údaje, než které byly vyplněny v jím podepsaném pokutovém bloku, nemůže z nich správní orgán při záznamu bodů vycházet.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný shrnul své závěry obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zopakoval, že ke specifikaci přestupkového jednání plně dostačuje uvedení příslušného paragrafového znění, slovní popis slouží k upřesnění přestupkového jednání. Příslušné pokutové bloky ze dne 12. 5. 2011 jsou řádně podepsány a tím byl vyjádřen souhlas se správností napsaných údajů a souhlas se spácháním přestupku i způsobem jeho vyřízení. Policie ČR po prošetření podnětu k přezkumu důvody pro zahájení přezkumného řízení neshledala a bloková pokuta je i nadále pravomocná. Proto žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), bez nařízení jednání, když žalovaný s tímto postupem souhlasil výslovně a žalobce svůj souhlas udělil způsobem předvídaným v § 51 odst. 1 větě druhé s. ř. s. Krajský soud přitom dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.

Z listin založených ve správním spise vyplynulo, že správním orgánem bylo žalobci sdělením ze dne 4. 10. 2011, čj. DOP/4606/2011/MZ, oznámeno, že ke dni 28. 9. 2011 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Proti provedení záznamu bodů podal žalobce námitky. Správní orgán si vyžádal od Policie ČR podklady pro uložení pokut (kopie pokutových bloků – část A) k přestupkům žalobce za inkriminované období a následně s těmito podklady žalobce seznámil. Žalobce ve svém vyjádření k těmto podkladům ze dne 21. 11. 2011 setrval na výhradách pouze ve vztahu k záznamu bodů vycházejícího z blokové pokuty ze dne 12. 5. 2011. Dne 29. 11. 2011 správní orgán námitky žalobce zamítl rozhodnutím čj. DOP/4606/2011/MZ-15, v němž potvrdil záznam všech dvanácti bodů v bodovém hodnocení ke dni 28. 9. 2011. Současně dne 23. 11. 2011 postoupil námitky v části napadající oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení Policii ČR.

Dále je ve správním spise mimo jiné založeno Policií ČR vyhotovené oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 13. 5. 2011, čj. KRPJ-31920/PŘ-2011-161606, v němž je uvedeno, že žalobce dne 12. 5. 2011, v 8:55 hod. v Havlíčkově Brodě, ul. Humpolecká, při řízení motorového vozidla reg. zn. 4J1 4263 jako řidič motorového vozidla za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, čímž porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o přestupcích. Za toto jednání mu byla dne 12. 5. 2011 udělena pokuta ve výši 1.000,- Kč. Čísla pokutových bloků jsou zde uvedena CP/2010 3116921 a CP/2010 3116922. Dále jsou ve správním spise založeny i fotokopie těchto pokutových bloků. Z dílu A pokutového bloku č. CP/2010 P3116921 vyplývá, že žalobce jako řidič motorového vozidla reg. zn. 4JA 4263 porušil při jízdě v Havlíčkově Brodě, ul. Humpolecké, povinnost uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu (tento popis přestupkového jednání je doplněn slovně „řidič za jízdy telefonoval“, resp. na druhém z bloků slovy „telefon“) a dopustil se tak přestupku dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) 1 zákona o přestupcích a že mu byla uložena pokuta v celkové výši 1.000,- Kč. Vzhledem k tomu, že pokuta byla zaplacená na místě, byly vystaveny bloky na pokutu na místě zaplacenou CP/2010 č. P 3116921 a P 3116922, jejichž převzetí žalobce vlastnoručně podepsal. Předmětné bloky jsou podepsány i policistou s uvedením jeho osobního čísla. Správní spis obsahuje i sdělení Krajského ředitelství Policie kraje Vysočina ze dne 4. 1. 2012, čj. KRPJ-53385-6/ČJ-2011-1600DP-MULL, o přešetření podání žalobce, které bylo zasláno žalobci (správnímu orgánu na vědomí), ze kterého vyplývá, že provedeným šetřením nebyly zjištěny důvody pro zahájení přezkumného řízení ve věci uložení blokové pokuty dne 12. 5. 2011.

Dle ustanovení § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu se řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, zaznamenaná v registru stanovený počet bodů. Podle odst. 2 písm. a) téhož ustanovení příslušný orgán provede záznam na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Příslušný správní orgán při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Zákon tedy předpokládá, že záznam bodů je evidenčním úkonem a v případě blokového postihu postačí oznámení, že k němu došlo. Předmětem evidence i řízení o námitkách podle § 123f cit. zákona také není spáchaný přestupek, ale bodový záznam.

Z uvedených ustanovení zákona o silničním provozu je zřejmé, že v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů správní orgán zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden. Jedná se o logický důsledek zásady presumpce správnosti aktu orgánu veřejné moci, dle které se má za to, že akt orgánu veřejné moci je zákonný a správný, a to až do okamžiku, kdy příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídanou formou prohlásí tento akt za nezákonný a zruší jej.

Presumpce správnosti se netýká pouze aktů nicotných. Správní orgán rozhodující o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je tedy oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy, či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu, obsahující bodové hodnocení jednání (srov. např. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, čj. 9As 96/2008-44, www.nssoud.cz). V případě, kdy žalobce zpochybňuje existenci uvedeného podkladu pro záznam v registru řidičů, je potřeba vyžádat si i další podklady prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, čj. 5As 39/2010-76).

V přezkoumávané věci žalobce namítal, že se údaje v oznámení o uložení blokové pokuty, které bylo podkladem pro záznam bodů za přestupek ze dne 12. 5. 2011, rozcházejí s údaji na konkrétních pokutových blocích, které byly k této pokutě vydány. Má zato, že mu byly 3 body za přestupek připsány neoprávněně, neboť na předmětných pokutových blocích je jako popis skutku uvedeno „telefonování za jízdy“, popř. „telefon“, což je jednání, které není zařazeno mezi jednání, jejichž porušení je předmětem bodového hodnocení.

Při posuzování skutkového stavu v daném případě vycházeli správní orgán i žalovaný nejen z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, ale zároveň si opatřili od Policie ČR i podklady vztahující se k projednání přestupku se žalobcem dne 12. 5. 2011. Jak je již shora uvedeno, na dílu A pokutového bloku č. CP/2010 P3116921 je zcela jednoznačně uvedeno, že žalobce jako řidič motorového vozidla reg. zn. 4JA 4263 porušil při jízdě v Havlíčkově Brodě, ul. Humpolecké, povinnost uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o přestupcích a že mu byla uložena pokuta v celkové výši 1.000,- Kč. Vzhledem k tomu, že pokuta byla zaplacená na místě, byly vystaveny bloky na pokutu na místě zaplacenou CP/2010 č. P 3116921 a P 3116922, které žalobce vlastnoručně podepsal.

Ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu přitom stanoví, že řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o přestupcích stanoví, že přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Z přílohy k zákonu o silničním provozu obsahující přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počtu bodů za toto jednání vyplývá, že držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení v ruce nebo jiným způsobem při řízení vozidla je

ohodnoceno 3 body. Ze smyslu a účelu ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bodu 1. zákona o přestupcích přitom jednoznačně vyplývá požadavek na zamezení situace, kdy řidičova pozornost při řízení je snížena ovládním jiného technického prostředku (mimo jiné právě držením telefonního přístroje v ruce) než vozidla samotného.

Krajský soud považuje za podstatné, že porušení povinnosti žalobce na pokutových blocích bylo označeno přesným uvedením porušeného ustanovení zákona o silničním provozu a přestupkového zákona, což by v daném případě bylo i dostačující. Jestliže byl tento popis přestupkového jednání doplněn i slovně („řidič za jízdy telefonoval“, resp. na druhém z bloků slovy „telefon“), je evidentní že byl použit zkrácený, de facto „hovorový“ popis přestupkového jednání. Krajský soud se neztotožňuje s názorem žalobce, který s poukazem na ustanovení § 77 zákona o přestupcích namítá, že i v blokovém řízení je nezbytné kromě přesného paragrafového zařazení přestupkového jednání vyžadovat i precizní slovní popis skutku přímo na pokutovém bloku. Blokové řízení je sice řízení o přestupku, avšak představuje speciální formu řízení v oblasti správního trestání. Umožňuje rychle vyřídit přestupky ve zkráceném řízení, a to právě méně formálním způsobem než tam, kde se postupuje podle obecných ustanovení zákona o přestupcích. Lze-li pokutu uložit na místě, nutno vycházet z předpokladu, že přestupek lze zpravidla projednat tehdy, byl-li pachatel při svém jednání na místě přistižen, přičemž jednou z podmínek přípustnosti vydání rozhodnutí v blokovém řízení je skutečnost, že osoba, která se měla přestupku dopustit, je ochotna pokutu zaplatit. Další podmínkou, jež musí být splněna je, že přestupek je spolehlivě zjištěn. V případě, že by ten, kdo se měl dle názoru správního orgánu přestupku dopustit, nepovažoval přestupek za spolehlivě zjištěný, případně by z jiného důvodu nebyl ochoten pokutu zaplatit, nelze přestupek projednat v blokovém řízení. Otázky skutkové a právní týkající se spáchání správním orgánem tvrzeného přestupku, je pak nutno dokazovat ve standardně vedeném přestupkovém řízení, které končí vydáním rozhodnutí o přestupku.

V daném případě nemohlo dojít ani k žádné záměně či nejasnostem ohledně počtu zaznamenaných bodů, jak naznačuje žalobce příkladem o nutnosti popisu skutku spočívajícím v překročení rychlosti, neboť jednání spočívající v držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení v ruce nebo jiným způsobem při řízení vozidla je pouze jako jediné jednání tohoto typu ohodnoceno jednoznačně třemi body.

Krajský soud neuvěřil ani tvrzení žalobce o tom, že se domníval (a proto že i pokutový blok podepsal), že pokutu dostal pouze „za telefonování za jízdy“, což, jak tvrdí, uskutečnil prostřednictvím hlasitého odposlechu z telefonu položeného na palubní desce, tj. že pokutu tedy dostal za jednání, které není zařazeno mezi vybraná jednání, jejichž porušení je předmětem bodového hodnocení. K tomu je nutno připomenout, že přestupkem je držení mobilního telefonu, nikoliv uskutečňování hovoru. Těžko lze tedy uvěřit tomu, že by si žalobce mohl myslet, že dostává pokutu za něco, co vůbec není postihováno a nebo že by ho dokonce takto

informoval sám službu konající policista. Navíc je i všeobecně známo, že řidič (dosud) může za jízdy telefonovat pomocí hands-free a podobných zařízení, které umožňují volat právě bez nutnosti držet mobil v ruce, a proto jsou tato zařízení na trhu i hojně nabízena a prodávána. Přes toto žalobcem nabízené vysvětlení jeho postoje však nelze přehlédnout zcela jednoznačné vymezení porušení jeho povinnosti na pokutových blocích uvedením porušeného ustanovení zákona o silničním provozu a přestupkového zákona, tj. vymezení přesné kvalifikace přestupku. Souhlas s touto kvalifikací přestupku včetně uložené sankce žalobce svým podpisem potvrdil, čímž rovněž vyslovil souhlas s projednáním přestupku za daných podmínek v blokovém řízení.

S ohledem na shora uvedené krajský soud proto uzavírá, že pokud žalobce tvrdí, že se jednání popsaného v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu a v důsledku toho přestupku dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o přestupcích, tj. jednání takto vymezeného a specifikovaného na předmětných pokutových blocích, nedopustil, s ohledem na shora uvedené závěry Nejvyššího správního soudu se takovou námitkou již správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů zabývat nemohl. K tomu je nutno připomenout ustanovení § 84 odst. 1 zákona o přestupcích, dle kterého lze přestupek projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu zaplatit. Převzetím pokutového bloku pachatel přestupek potvrdí. Je to právě podpis obviněného z přestupku na vystaveném pokutovém bloku, který je rozhodující pro závěr, že obviněný z přestupku uznal spáchání přestupku a že souhlasil s projednáním věci v blokovém řízení a byl ochoten pokutu zaplatit (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010-81; dostupný na www.nssoud.cz). Přezkumu zákonnosti rozhodnutí o spáchání přestupku se žalobce mohl domáhat v samostatném správním (příp. následně soudním) řízení. Z podkladů obsažených ve správním spise vyplývá, že žalobce takové řízení inicioval, avšak příslušný orgán Policie ČR důvody pro zahájení přezkumného řízení neshledal.

Dlužno dodat, že žalobce namítal i nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Ta měla spočívat v tom, že zůstala nevypořádána jeho námitka, proč je popis skutku na obou podkladech odlišný a proč se správní orgány přiklonily k zápisu bodů dle oznámení o uložení pokuty. Krajský soud však nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí neshledal. Žalovaný se s uvedenou námitkou žalobce vypořádal na straně 6 a 7 napadeného rozhodnutí, kde zaujal v podstatě názor, že ke specifikaci přestupkového jednání na pokutovém bloku plně dostačuje uvedení příslušného paragrafového znění (což je shodné jako v oznámení o uložení pokuty), přičemž uvedl, že z důvodu velikosti bloku nelze uvádět slovně celý popis přestupkového jednání. Současně se ztotožnil se závěrem orgánu prvního stupně, že proto mezi předmětným oznámením a pokutovými bloky tak rozpor neshledává. Je tedy zřejmé, že ve vztahu ke sporné otázce zaujal jiný názor a jiné hodnocení než žalobce. Žalobce s jeho argumentací a závěry nesouhlasí, avšak tento nesouhlas

nebo nespokojenost s odůvodněním a argumenty žalovaného, nemohou být důvodem, pro který by mělo být rozhodnutí označeno za nepřezkoumatelné.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady vznikly.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 20. prosince 2012

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu